

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/153/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815211245
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8815211245.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Martina Barana v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004 proti žalovaným: 1. V. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. M. č. XXX, 2. N. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. M. č. XXX, o zaplatenie sumy 14 121,88 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 6C/32/2015-48 zo dňa 04.02.2016 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o zamietnutí žaloby o zaplatenie úroku vo výške 6,49 % ročne zo sumy 3.598,15 eur za obdobie od 17.05.2014 do zaplatenia.

Žalovaní v 1. a 2. rade majú právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu vo vzťahu k predmetu odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom čiastočne vyhovel žalobe žalobcu o zaplatenie sumy 14.121,88 eur s prísl., keď zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade na zaplatenie sumy 13.665,96 eur titulom nesplateného úveru poskytnutého žalovaným v 1. a 2. rade žalobcom na základe Zmluvy o stavebnom sporení, Zmluvy o medziúvere a o stavebnom spotrebiteľskom úvere.

2. Na základe vykonaného dokazovania považoval nárok žalobcu na zaplatenie dlžnej istiny úveru za dôvodný a zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade na zaplatenie tejto sumy. Pokiaľ sa týka príslušenstva, žalobca uplatnil nárok na úrok z úveru vo výške 6,59% ročne, ktorý ku dňu predčasnej splatnosti úveru vyčíslil na sumu 233,60 eur. Taktiež uplatnil nárok na zaplatenie úveru z istiny vo vyššie uvedenej výške do zaplatenia úverovej istiny v celom rozsahu.

3. Zamietol nárok na zaplatenie úroku z úveru vo výške 6,59% ročne z istiny úveru.

4. Proti tejto zamietavej časti bolo podané odvolanie zo strany žalobcu, ktorý v zákonnej lehote podal odvolanie v časti zamietnutia uplatneného 6,49 % ročného úroku zo sumy 3.598,15 eur od 17.05.2014 do zaplatenia. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že zamietnutie úroku po zosplatnení pohľadávky nemá oporu v žiadnom zo súdom citovaných právnych predpisov. Poukázal na ustanovenie § 497 Obchodného zákonníka, ako aj na ustanovenie § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka. Dlžník praktickým porušením svojich povinností získal pre neho výhodnejšie postavenie, nakoľko sa zbavil povinnosti plniť zmluvne dohodnuté plnenie tak, že porušil svoju povinnosť. V dôsledku uvedeného žalobca žiadal o zaplatenie celej pohľadávky. Taktiež odvolanie odôvodnil tým, že ani Občiansky ani Obchodný zákonník v žiadnom ustanovení neurčuje, že po splatnosti pohľadávky z úveru zaniká nárok na riadny úrok ako odplatu za poskytnutie peňažných prostriedkov. Poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, v zmysle ktorého úrok z úveru je cenou alebo odplatom za užívanie poskytnutých peňažných prostriedkov a patrí veriteľovi za skutočnú dobu užívania peňažných prostriedkov dlžníkom.

5. Žalovaní v 1. a 2. rade sa k podanému odvolaniu žalobcu napriek výzve súdu nevyjadrili.

6. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a 380 CSP, pričom bol viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, nad rámec ktorých nebol oprávnený ani povinný rozhodnutie súdu prvého stupňa preskúmať. Odvolací súd dospel k záveru, že uplatnené odvolacie dôvody nie sú spôsobilé privodiť zmenu či zrušenie napadnutého rozsudku, pričom odvolací súd nezistil žiadne vady konania pred súdom prvého stupňa, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

7. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku v rozsahu podaného odvolania a po oboznámení sa s dôvodmi odvolania dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo svojom rozsudku rozhodol na základe správne zisteného skutkového stavu, na ktorý aj aplikoval správne právne ustanovenia. Zároveň svoje rozhodnutie presvedčivo a jednoznačne odôvodnil. Vyporiadal sa aj s námietkami žalobcu. Z obsahu spisu nebolo sporné, že po poskytnutí úveru žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňa 20.10.2015, pričom uplatňoval právo na zaplatenie úroku vo výške 6,59 % z poskytnutého úveru, a to za obdobie od 21.10.2015 do 30.11.2015 vo výške 99,70 eur a následne od 01.12.2015 do zaplatenia, pričom táto suma nebola vyčísľovaná zo strany žalobcu. V tejto časti bola žaloba zamietnutá. Odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na správne závery súdu prvej inštancie, pokiaľ sa týka zamietnutia žaloby v časti o zaplatenie úroku po tom čo pristúpil žalobca k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutia v skutkovo a právne podobných veciach Krajského súdu v Prešove či v Trenčíne. I podľa názoru odvolacieho súdu niet relevantný dôvod pre to, aby došlo k odklonu od tejto rozhodovacej činnosti.

8. Na zdôraznenie správnych záverov súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva, že veriteľ, teda žalobca po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru získava nárok na celú splatnú istinu. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru pri neplnení podmienok zo strany žalovaných je však výlučne v rozhodovacej sfére veriteľa, teda žalobcu, ktorý po takomto rozhodnutí má nárok požadovať celú splatnú istinu, v opačnom prípade by mal nárok len na dovtedy splatné splátky, čo znamená, že sa neocitne v horšom postavení, nakoľko mu tento inštitút umožňuje pristúpiť k vymáhaniu celej dlžnej sumy istiny. V takomto prípade má nárok na istinu úveru, nie však na úrok, ktorý by mu bol patril, ak by nechal pôvodnú splatnosť.

9. Odvolací súd považuje za dôležité poukázať aj na situáciu, ktorá by nastala v prípade priznania úroku z predčasne zosplatneného úveru v prospech veriteľa, kedy by dlžník už nemal právny titul mať peňažné prostriedky a tieto užívať. Zároveň by musel platiť úrok, ktorý však by mal patriť veriteľovi len za stavu oprávneného držania finančných prostriedkov zo strany dlžníka, ktorý by bol vystavený sankciám v súvislosti s vynútením jeho povinnosti vrátiť istinu a zároveň by veriteľ mal právo na inkasovanie úroku. Takýto stav by nepochybne spôsobil dvojnásobne zaťaženie dlžníka, nakoľko v takomto prípade by vznikol veriteľovi taktiež nárok na zaplatenie úroku z omeškania, a to by spôsobilo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi konania. V danom prípade nie je dôležité, či splatnosť pohľadávky nastala podľa dohody zmluvných strán, alebo či veriteľ využil svoje právo a zosplatnil poskytnutý úver pre nesplnenie niektorej z povinností zo strany dlžníka. Tieto závery vyplývajú aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/143/1998.

10. Odvolací súd v ďalšom poukazuje na správne závery súdu prvej inštancie, uvedené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods.2 CSP). Preto v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o zamietnutí žaloby o zaplatenie úroku vo výške 6,49 % ročne zo sumy 3.598,158 Eur za obdobie od 17.05.2014 do zaplatenia ako vecne správny potvrdil.

11. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Žalovaným žiadne preukázateľne trovy spojené s odvolacím konaním nevznikli. Odvolací súd však v súlade so zákonom (§ 255 ods.1 CSP) formálne konštatuje, že úspešní žalovaní majú nárok vo vzťahu k neúspešnému žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.